

Από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα το νερό έχει παίξει έναν καθοριστικό ρόλο στην ανάπτυξη της ζωής όπως την ξέρουμε, για αυτόν τον λόγο οι αρχαίοι προσπαθούσαν να εξηγήσουν τα φαινόμενα σχετικά με αυτό με μύθους και όχι με λογική.

Οι αρχαίοι Έλληνες είχαν αναπτύξει έναν λαμπρό πολιτισμό όμως λόγω της έλλειψης της κατάλληλης γνώσης, οι αρχαίοι επινόησαν μύθους για να κατανοήσουν τον κόσμο. Η θεματολογία είναι μεγάλη και εξίσου θαυμαστή καθώς οι μύθοι εκτείνονται από το πως υπάρχουν άνεμοι μέχρι το πως γίνεται η εναλλαγή του ημερονύχτιου όμως εξίσου θαυμαστοί είναι και οι μύθοι που έχουν σχέση με το νερό.

Οι μύθοι των αρχαίων για το νερό είναι πολλοί. Αρχικά, ένας από τους πιο γνωστούς αποτυπώνεται και στην επική ποίηση και πιο συγκεκριμένα στην Ομήρου Οδύσσεια. Ο μύθος που αναφέρεται είναι πως ο Ποσειδώνας, ο θεός της θάλασσας (σύμφωνα με τους αρχαίους), ήταν θυμωμένος με τον Οδυσσέα καθώς τύφλωσε τον γιο του, τον κύκλωπα Πολύφημο. Για αυτόν τον λόγο ο Ποσειδώνας εμπόδιζε τον νόστο του σηκώνοντας θαλασσοταραχές.

Ένας άλλος μύθος των αρχαίων είναι πως ο ποταμός Αχέροντας ήταν άμεσα συνδεδεμένος με τον Άδη. Πιο αναλυτικά οι ψυχές των νεκρών οδηγούνταν από τον Ερμή στον ποταμό Αχέροντα. Εκεί, ο Χάροντας έπαιρνε τις ψυχές και τις οδηγούσε στην λίμνη Αχερουσία όπου πίστευαν πως ήταν η πύλη προς το βασίλειο του Άδη. Το ποτάμι ήταν όριο του κόσμου των ζωντανών από εκείνον των νεκρών. Μάλιστα κοντά στον ποταμό Αχέροντα χτίστηκε και τόπος λατρείας των θεών του κάτω κόσμου ενώ εκεί κατέφευγαν, αφού πρώτα υποβάλλονταν σε διαδικασία καθαρμού από τους ιερείς του μαντείου, όλοι όσοι επιθυμούσαν να επικοινωνήσουν με τις ψυχές των νεκρών και να πάρουν διάφορες πληροφορίες, ενώ σύμφωνα με τον Όμηρο στο Νεκρομαντείο κατέφυγε και ο Οδυσσέας για να συναντήσει το νεκρό μάντη Τειρεσία και να του φανερώσει τα μελλούμενα.

Αξιοσημείωτος είναι και ο μύθος της Στύγας. Η Στύγα ήταν θεότητα η οποία ήταν προσωποποίηση του ομώνυμου ποταμού του Άδη. Πίστευαν πως η Στύγα ήταν ένας από τους μεγάλους ποταμούς του κάτω κόσμου ενώ τα νερά της είχαν τρομερή δύναμη που μπορούσαν να διαλύσουν και να αφανίσουν ό,τι έπεφτε μέσα. Τα νερά αυτά ήταν αναμειγμένα με θειάφι που χρησιμοποιούνταν για ζώα και φυτά ενώ σε αυτά η Θέτις, η μητέρα βάπτισε τον νεογέννητό Αχιλλέα και αυτό τον κατέστησε άτρωτο, εκτός βέβαια από την πτέρνα που τον κρατούσε.

Αυτοί είναι μερικοί από τους ατελείωτους μύθους των αρχαίων για να εξηγήσουν φυσικά φαινόμενα αλλά και να εξηγήσουν την θρησκευτική τους ιδεολογία.